

LXXXV.

Betænkning

over

**Forslag til Lov om Afvikling af de overordentlige Foranstaltninger
trufne i Henhold til midlertidig Lov af 7. August 1914 om Regu-
lering af Prisen paa Levnedsmidler og Varer og om Ophævelse
af nævnte Lov.**

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 26. Marts 1919).

Der er i Udvalget ikke opnaaet Enighed om Forslaget.

Et *Flertal* (Dalsgaard, Døcker, Ole Hansen, Hauch, Nørgaard, Jørgen Pedersen, Piper, Inger Gautier Schmit og Schovelin) vil efter Omstændighederne kunne tiltræde det foreliggende Forslags Afviklingsbestemmelser, baaret som de er af den Erkendelse, at nu, da Krigen er ophørt og Freden snart forestaaende, bør der skrides til en Afvikling af de under og som Følge af Krigen trufne ekstraordinære Foranstaltninger. Forsaavidt disse tager Sigte paa at sikre den brede Befolknings Forsyning med Nødvendighedsartikler til overkommelige Priser, er der fra alle Sider Enighed om at opretholde dem saa længe, Krigens *Eftervirkninger* vedvarer, altsaa i hvert Fald en rum Tid endnu. Men ved Siden heraf er der paa den Foranledning, Krigsforholdene har givet, efterhaanden blevet skabt et helt *System* af administrative Foranstaltninger, som griber ind paa snart sagt alle Erhvervslivets Omraader og holder Udfoldelsen af det frie Initiativ og den frie Næringsdrift under et stærkt og hemmende Tryk, endog bortset fra Systemets ofte med Forretningslivets Trang til hurtige og faglige Afgø-

relser lidet stemmende Udøvelse. Saa længe der til Begrundelse heraf med Rette kunde henvises til, at det indenlandske Marked væsentlig kun var henvist til sig selv, fordi Krigen overskar Forbindelsen med Verdensmarkedet, maatte Erhvervene finde sig i disse Tilstande, men for hver Dag, der nu gaar, føles de mere og mere som utaalelige Hindringer, og det er ikke mindst under Hensyn hertil, at Flertallet maa hævde, at der nu for den midlertidige Lov af 7. August 1914 maa sættes en *bestemt Tidsbegrænsning*, saa at den ekstraordinære Myndighed, den paagældende Lov gav Administrationen, atter i en nær overskuelig Fremtid tilbageføres til Rigsdagen. Denne vil selvfølgelig overfor hver enkelt Foranstaltning have at skønne over, hvorvidt særlige Grunde tilraader en Opretholdelse *udover* det Tidspunkt, da Administrationen fratages sin hidtidige ekstraordinære Myndighed, men saa vist som et saadant Skøn under sædvanlige Forhold forfatningsmæssigt tilkommer Rigsdagen overalt, hvor Foranstaltningen har en Karakter, der rækker udover den blot og bart administrative, saa bør det ogsaa af den nuværende Indenrigsminister kunne kræves, at han med fuld Tillid lægger denne Myndighed paa